

Moja rodna zamjenica je negacija

Bash Back!

2009

Pittsburgh, rujan 2009.

U četvrtak navečer - nakon radikalnog kvir motivacijskog govora o neredima - formirao se *black block* kao četvrta runda uličnih borbi toga dana. Ovaj posebno brutalan *black block* (kasnije nazvan *Bash back!*) kretao se Oaklandom razbijao prozore, prevrtao i palio kontejnere.

Prijatelj komentira: “Što je tako kvir u vezi toga? Ljudi su samo bili obučeni u crno i palili stvari na ulici”.

Mi uzvraćamo: praksa nošenja crne odjeće i uništavanja svega možda je najkvir gesta ikad.

Ona zapravo zadire u samu srž stvari: biti kvir znači negirati. Na ovom sjecištu naših devijantnih tijela eksperimentirali smo s omasovljenjem i pritom problematizirali granice naših tijela. Vilinski štapići, tijare, čekići i maske pripojeni su našim udovima kao opasni protetski implantanti. Desakralizirali smo i uporabili kamenje, kontejnere i crne šljokičaste haljine - bacali smo ih kroz prozor, palili i njima ogrnuli naša ramena, čime su postali nešto glamuroznija interpretacija odjeće za nered. Granice našeg sebstva dalje su se rastakale na podove pune razbijenog stakla i smeća koje se dimilo diljem našeg igrališta.

Kvir ljudi su bez oklijevanja sa sebe skinuli ograničenja identiteta tako što su u različitoj mjeri postali autonomni, mobilni i višestruki. Razmijenili smo želje, zadovoljstva, ekstaze i nježnosti, mimo proizvodnje viška vrijednosti za strukture moći. Mišićave ruke sagradile su barikade i razbijale stvari uz zvukove *riot grrrl* himni (ili su to bili *La Roux?*).

Ako je točna teza da je rod uvijek performativan, tada naša performativna sebstva rezoniraju s najkvir rodnom od svih: onim potpunog uništenja. Od sada je rodna zamjenica koju preferiramo zvuk polomljena stakla, težina čekića u našim rukama i gadljivo slatkasta aroma govana koja gore. Obraćajte nam se u skladu s tim.

Marš je sa svojim divljanjem nastavio niz ulicu Forbes kada smo naišli na nekog seronju kvazi- napadača kvir osoba koji nas je nazvao pederčinama. Na toj smo budali, prije nego što je shvatio svoju pogrešku, ispoljili malo hladnokrvnog sadizma. Udarcima ruku i nogu kojima smo ga obasuli i velikom količinom suzavca pokazali smo mu gdje je pogriješio. I prije nego što je pao na pod izokrenuta je imunitarna logika biomoći. Njegova moć da oblikuje naša tijela i da ih izloži smrti urušila se u sebe samu. Da, naša su tijela oblikovana, no u čudovišna plovila mogućnosti i pobune. On je umjesto toga postao naš objekt, izložen našem nasilju.

Ulice (i zahodi, i hoteli, i uličice) Pittsburgha protekli su tjedan bile zasićene spajanjem naših grubih prijestupa i gadnih želja. S razuzdanom neodgovornošću uništavali smo, jebali se, borili i svršavali po cijelom simboličnom terenu politike, usklađeni jedino u našoj žudnji za neredom. Koristeći otpor naših tijela protiv ograničenja samog, nismo htjeli poslati nikakvu poruku - umjesto toga odabrali smo to da za sobom ostavimo ruševine granica i opipljivi put uništenja. Oslobođanje naših nasilnih žudnji nad homofobnim članovima fakultetskih bratstava i beživotnim dnevnim ovisnostima prelilo se dok smo tražili dodatnu stimulaciju. Navlažili smo se i dobro svršili u gomi- lu prljavog novca, iskvarili smo svaki pedalj sterilnosti spermom naših znojnih tijela - bolnih od čistog zadovoljstva. Naša prevrtljiva tijela koja traže zadovoljstvo sukobila su se s manjim stvarnostima i iz toga su sukoba izašla pobjedonosna. Ostavili smo najkvir tragove nad slomljenim dijelovima kapitala kojeg smo počastili našim prisustvom.

To ljeto su postavljena dva pitanja. U Chicagu: “barikadirati ili ne barikadirati?”. I u New Yorku: “boli li nju briga za pobunu?”. U četvrtak smo na oba pitanja dobili pozitivan odgovor. Što se barikada tiče, njima se možemo baviti jedino tako da ih učinimo višima, jačima i strašniji- ma. Na drugo pitanje odgovaramo oblikom života koji se može shvatiti kao jedinstvo barikada i

neobrijanih nogu. Čak štoviše, sintezu *strap-on* kurčeva, čekića, ekscentričnih perika, cigli, vatre, suzavaca, lizanja, *fistinga* i ultranasilja - zauvijek.

Anarhistička biblioteka
Anti-Copyright

Bash Back!
Moja rodna zamjenica je negacija
2009

Nepomirljivo - Radikalni kvir protiv roda, države i kapitala (Uredila: Lina Gonan, Multimedijalni institut, Zagreb, 2018).

Prevod Matea Grgurinović. *My Preferred Gender Pronoun is Negation* preuzet iz publikacije *Queer Ultraviolence*, koji opisuje prvu akciju Bash Backa! u Oaklandu i Pittsburghu 2009. godine.

Anonimna autorica tvrdi kako kvir znači upravo razbijačka akcija - negiranje. Kako kaže - devijantna tijela ljudi u crnom postala su razbijačka masa, čime su preispitala granice vlastitih tijela. Radi se o razbijanju granica identiteta u procesu postajanja autonomnim.

anarhisticka-biblioteka.net